

Sygnatura akt II Cz 25/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Anatol Gul

Sędziowie SO Jerzy Dydo

SO Agnieszka Terpiłowska

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2016r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. G.

przeciwko A. F.

o zapłatę 25.000 zł

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 16 listopada 2015r., sygn. akt I C 1323/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

(...)

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 listopada 2015 r., Sąd Rejonowy w pkt I postępowanie w sprawie umorzył, zaś w pkt II zwrócić powódce J. G. kwotę 625 zł jako 1/2 uiszczonych opłat sądowych. W uzasadnieniu Sąd pierwszej instancji wskazał, że w dniu 16 listopada 2015r. strony zawarły ugodę, która jest dla Sądu wiążąca, a zatem dalsze postępowanie w zakresie nią objętym musi zostać umorzone z uwagi na jego niedopuszczalność. Sąd nie dopatrył się przy tym okoliczności wskazujących, by ww. ugoda była sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego, czy też zmierzała do obejścia prawa, a strony złożyły oświadczenia, że jej treść zrozumiały i nie miały do niej zastrzeżeń, co pozwala na przyjęcie, że wobec jej podpisania zawarły ją świadomie oraz zgodnie.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, powódka zaskarżając je w istocie w zakresie pkt I zarzuciła błędne wyliczenie wysokości należnego zachowku oraz pominięcie w uzasadnieniu zaskarżonego rozstrzygnięcia długów spadkowych uwzględnionych przy obliczaniu jego wysokości. Ponadto, skarżąca podniosła, że uzasadnienie postanowienia jest sporządzone niedokładnie i nierzetelnie, nie przesłano jej kopii podpisanej podczas rozprawy ugody oraz nie uwzględnia zwrotu nadpłaty za opinię biegłego. Mając na uwadze powyższe zarzuty, skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez przyjęcie, że kwoty wszystkich odliczonych długów spadkowych wynoszą 7.694,78 zł oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.026,19 zł.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie było niezasadne.

Sąd pierwszej instancji zasadnie umorzył postępowanie w zakresie objętym ugodą, gdyż jak prawidłowo zważył jest ona wobec sądu wiążąca i czyni dalsze postępowanie niedopuszczalnym

(por. orzeczenie SN z 26 października 1998r., III CKN 824/98, OSNC 1999r., nr 4, poz. 78). Zażalenie skarżącej zdaje się sprowadzać w istocie do próby podważenia zawartej ugody. Z tego względu wskazać należy, że wyrażenie zgody na zawarcie ugody, a więc i zakończenie postępowania sądowego, może być, jako czynność procesowa odwołane z uzasadnionych przyczyn aż do chwili uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania. Odwołanie to musi być jednak uzasadnione wadliwością złożonego przez stronę oświadczenia woli np. poprzez błąd, pozorność, przymus, niedorozwój umysłowy, chorobę psychiczną, zaś to do sądu należy ocena, czy przyczyny te są dostateczne dla skutecznego uchylecia się od skutków oświadczenia woli w myśl przepisów prawa cywilnego. Powódka w uzasadnieniu swojego zażalenia żadnych tego typu okoliczności nie podnosi, a w trakcie rozprawy sama na zawarcie takowej wyraziła zgodę. Miała ona pełną świadomość treści ustępstw, które wobec pozwanego poczyniła. Sąd Rejonowy zasadnie również zważył, że jego obowiązkiem jest zbadanie czy zaproponowana ugoda pozostaje w zgodzie z prawem, zasadami współżycia społecznego lub nie zmierza do obejścia prawa, co znajduje uzasadnienie w treści art. 223 § 2 k.p.c. w zw. z art. 203 § 4 k.p.c. Również w tym zakresie powódka nie podniosła żadnych zarzutów, a zdaniem Sądu Okręgowego żadna z powyższych okoliczności w rozpoznawanej sprawie nie miała miejsca. Strony zostały pouczone o skutkach prawnych zawartej ugody, a powódka w jej treści wyraźnie oświadczyła, że ugodowa kwota zaspokaja w całości roszczenie z tytułu zachowku dochodzone pozwem w niniejszej sprawie. Nie sposób zatem zarzucić Sądowi „niedokładne wyliczenia należnego zachowku”, skoro kwota 12.300,11 zł została ustalona przez strony w drodze ich ustaleń.

Powyższe okoliczności doprowadzają do konkluzji, iż wobec prawidłowości zawartej ugody, Sąd Rejonowy słusznie umorzył postępowanie, co w ostateczności przemawiało za oddaleniem zażalenia.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w postanowieniu.

(...)

(...)